

Spațiul pieței a fost destinat unor importante activități din viața cultural-economică și socială a orașului.

Urmare a dezvoltării economico-sociale din ultimii ani, Piața Republicii, ca și alte zone istorice ale orașului, a început să-și piardă rolul polarizator, fapt ce a dus la degradarea fizică și morală a acestui cadru și, cu toate măsurile luate pînă în prezent (de amenajare, restaurare și, cîtodată, de reconstrucție), situația nu a fost încă remediată.

Prin funcțiunea spațiului și prin caracterul evenimential al arhitecturii, piața avea un important rol de reprezentare.

În prezent, piața nu mai păstrează nici unul

dintre obiectele care au mobilat în trecut spațiul, iar, prin amenajarea scuarului ei central, nu se mai realizează o percepție satisfăcătoare a fronturilor.

Tema concursului își propune «luarea în considerare a criteriilor funcționale, estetice și de memorie a locului. Se vor păstra trotuarele existente, dar piața va avea totuși caracter pietonal și doar ocazional auto.»

Mobilarea spațiului include, ca obiecte obligatorii, o fîntînă și o dominantă verticală. Această mobilare poate fi *bipolară* sau poate include și alte obiecte ținînd cont de datele istorice și estetice ale pieței.

Principalele funcțiuni vor fi acelea de con-

tact social, recreare și odihnă (expoziții, spectacole), iar, în măsura în care funcțiunile propuse în piață influențează funcționalitatea construcțiilor existente, acestea vor putea fi modificate specificîndu-se propunerile făcute în acest sens.

În final, trebuie să menționăm reușita acestui concurs, valoarea proiectelor studențești, care au constituit o replică oportună și aducătoare de noi unghiuri de vedere — la proiectele avizate ale arhitecților pentru Piața Republicii din Sibiu.

Stud.-arh. CĂTĂLIN BERZA

PREMIUL I

MOTTO: «PALIMPSEST»

AUTORI: CĂTĂLIN BERZA,
ADINA ALEXIU

Tema exercițiului «Amenajarea unui spațiu esențialmente medieval» a impus, de la început, definirea unei metodologii.

A. ANALIZA SEMANTICĂ

B. ANALIZA GEOMETRICĂ

Sensul inițial al arhitecturii se alterează odată cu trecerea timpului.

Determinante:

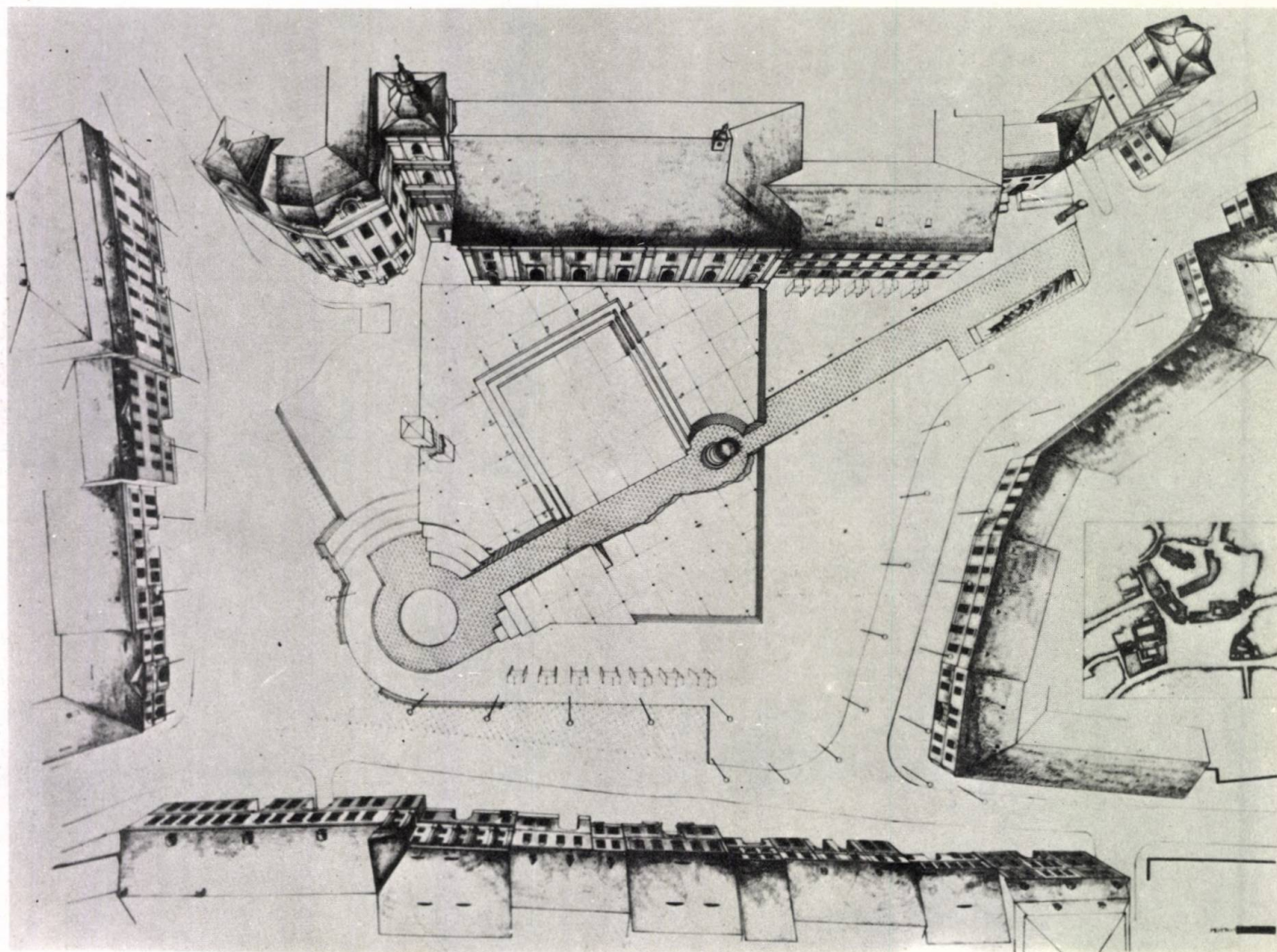
• Acțiuni exterioare, cu un caracter obiectiv = FAC-

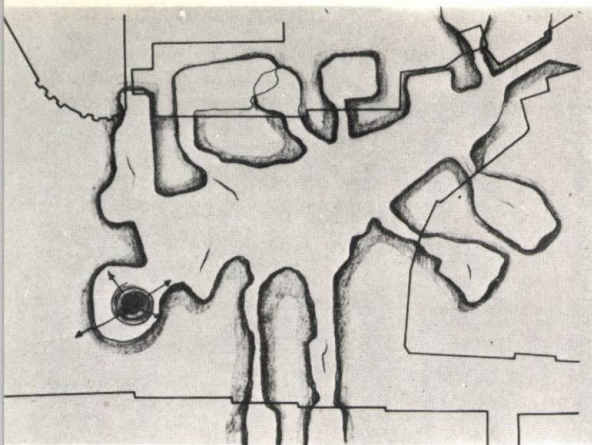
TORI OBIECTIVI

• Acțiuni interioare, cu un caracter subiectiv, determinate de evoluția sensibilității umane, în cadrul mediului artificial constituit = CULTURA.

TIPUL DE LECTURĂ AL TEXTULUI — Pătrunderea spre sensul inițial și redarea lui într-un limbaj accesibil timpului prezent.

Analiza geometrică a spațiului a apărut ca o necesitate de design, rezultatul urmărit fiind, definirea proporțiilor

pieței, reducerea conturului neregulat la o formă plană operațională, determinarea (în urma unei analize, volumetrice, a fronturilor pieței) a raporturilor dintre elementele verticale de pe contur și puncte (centre) ale domeniului plan, definit de incinta construită.

Am trăit spațiul acestei piețe, ca un spațiu închis cu toate proprietățile unui sistem, dar cu o mare diversitate de sensuri și de posibilități.

Nu am vrut să construim în această piață, nu am vrut să redesenăm fațadele caselor de pe contur, ci am parcurs spațiul, marcând trasee subiective și amplificând semnificația textului de arhitectură (prin procedeul metaforei) cu cele câteva obiecte pe care le-am propus.

Piața poate fi scenă, eșafod sau o punte între TRECUT și PREZENT. Pe suprafața ei, se găsesc: un turn, o fântină și câteva semne.

- Turnul «sfărîmat», din piatră și sticlă, nu este o dominantă a spațiului, ci o replică la cele două turnuri existente, o intenție de arhitectură-clepsidră, o imagine a suprapunerii de sensuri aparținând mai multor culturi.

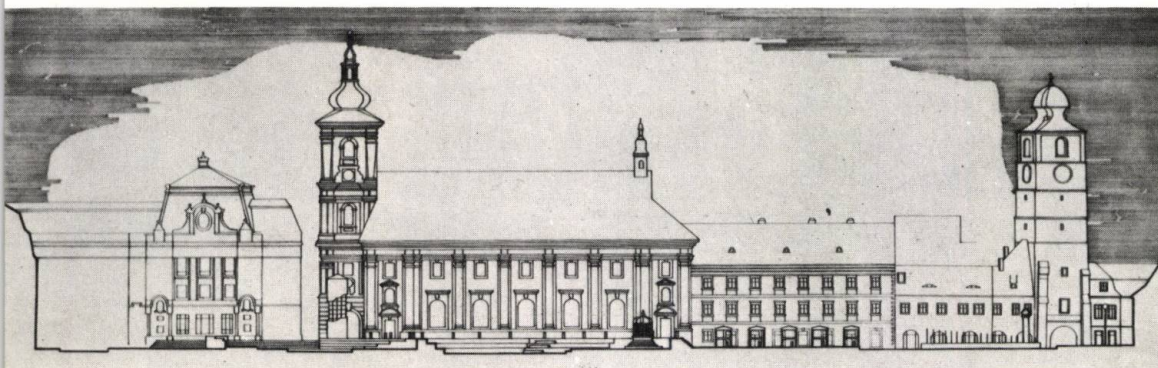
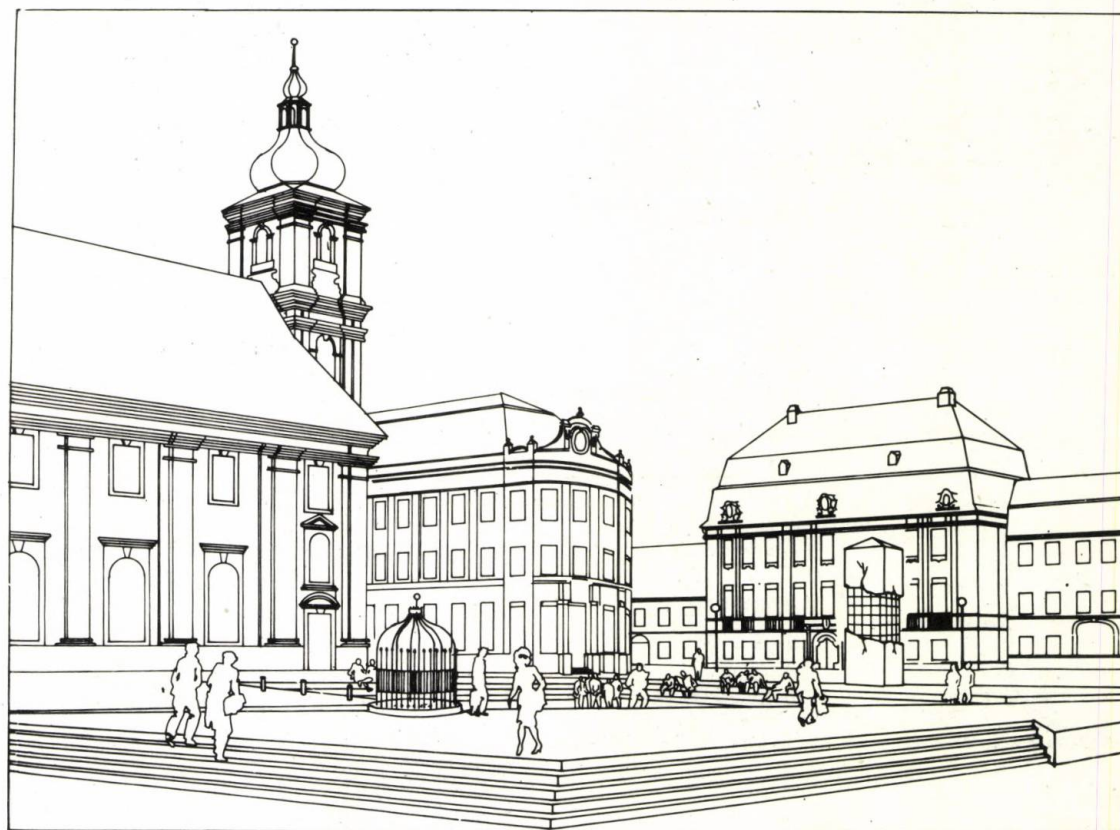
- Fântina poate fi un loc de odihnă și bucurie sau o definiție a inaccesibilității la această bucurie.

Lângă Turnul Sfatului, într-o alveolă a pieței (spațiu de excepțională valoare), am amplasat, pe o platformă, STILUL INFAMIEI și steagurile celor nouăsprezece bresle, ca un simbol al puterii executive în TRECUT.

Traseul-diagonal (o vagă aluzie la spațiul labirintic) se încheie în PUNCTUL, pe care noi l-am numit «de maximă forță», loc din care spațiul pieței, în ansamblu, și accesele pot fi cel mai bine controlate.

Trecătorul va ajunge în acest punct dacă va accepta parcurgerea LABIRINTULUI.

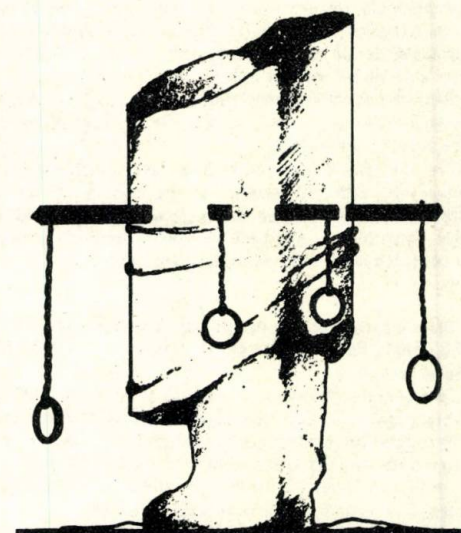
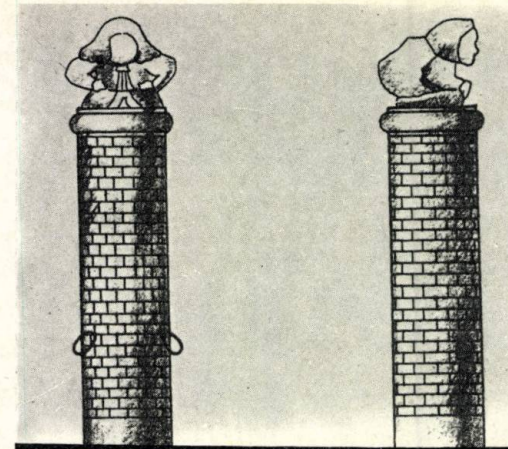
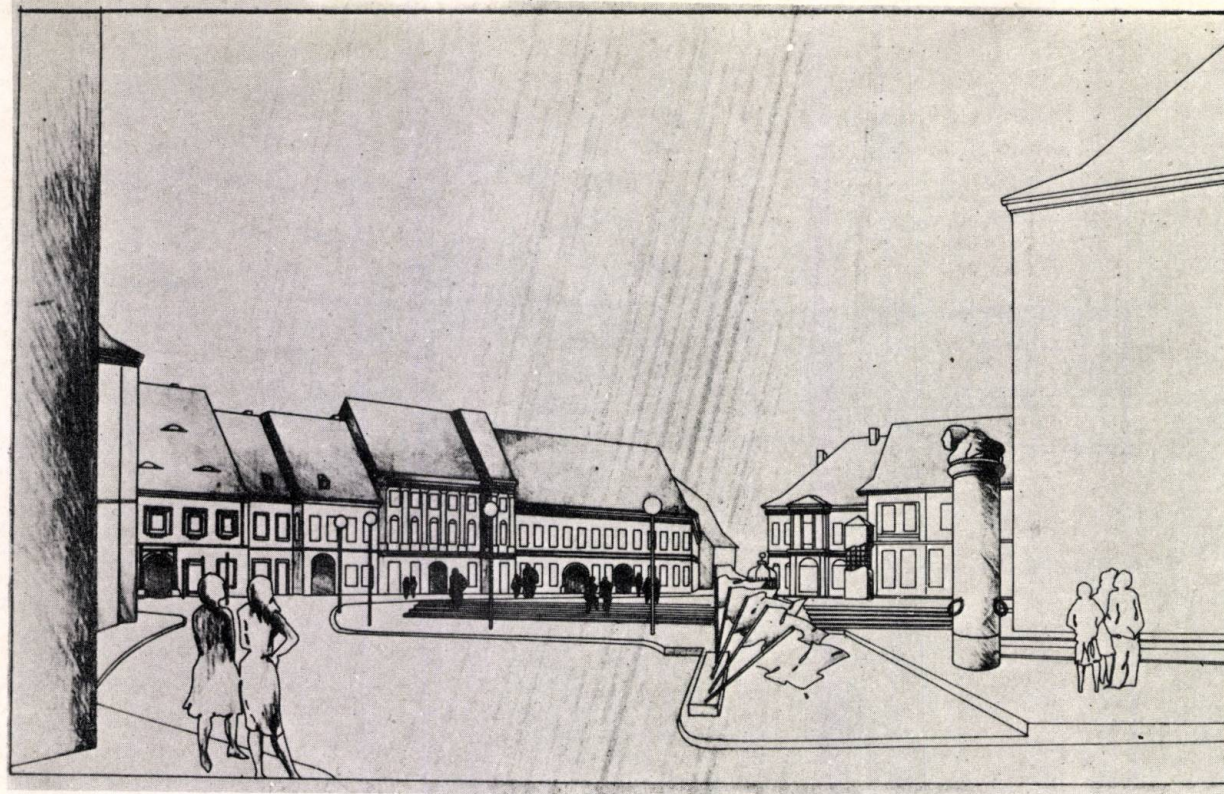
Concluziile din final sînt că nu putem retrăi TRECUTUL, nu putem reda PREZENTULUI semnificația inițială a ope-

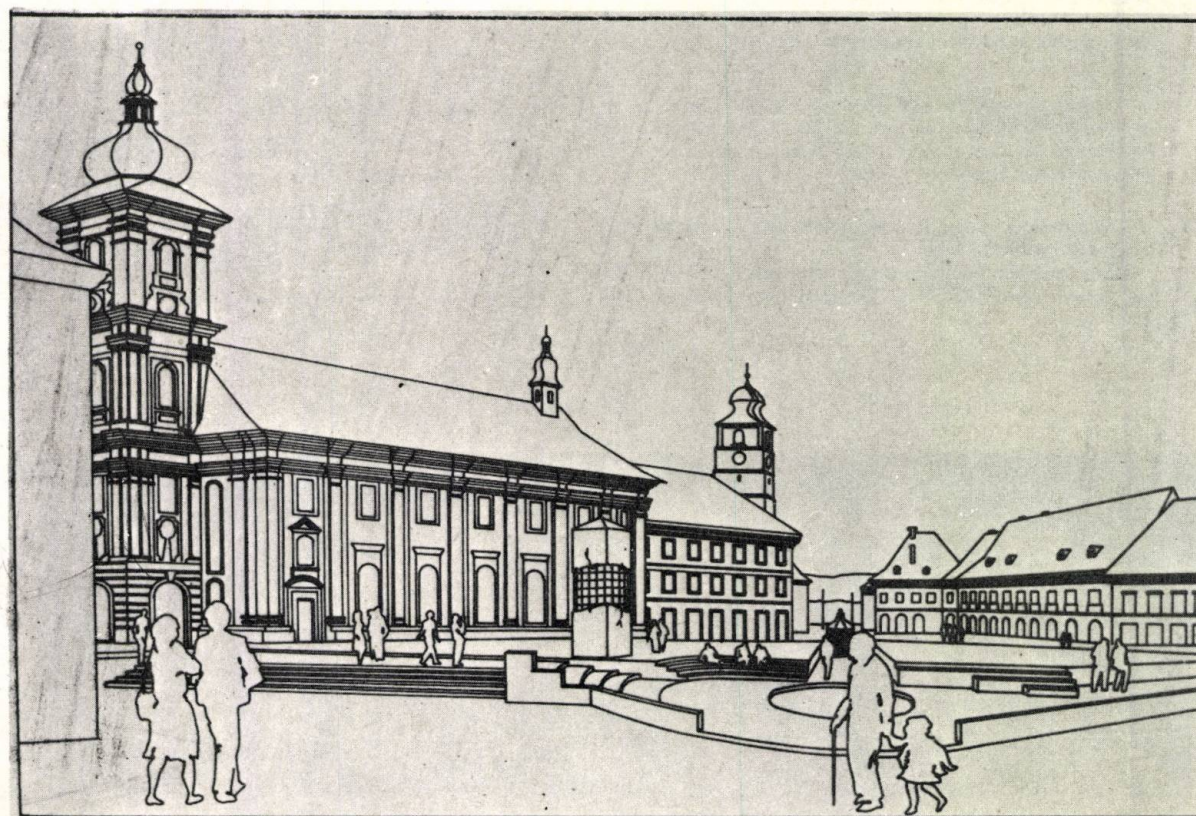
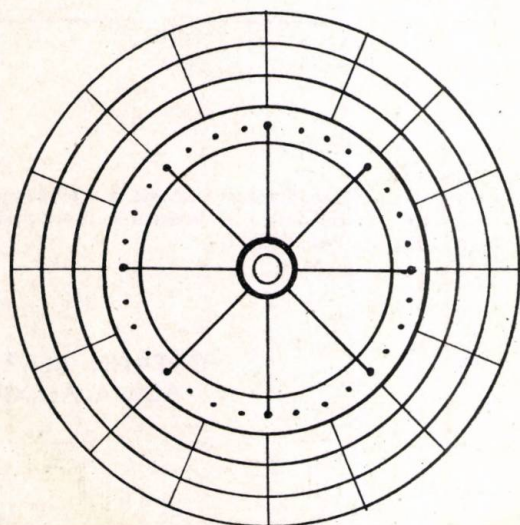
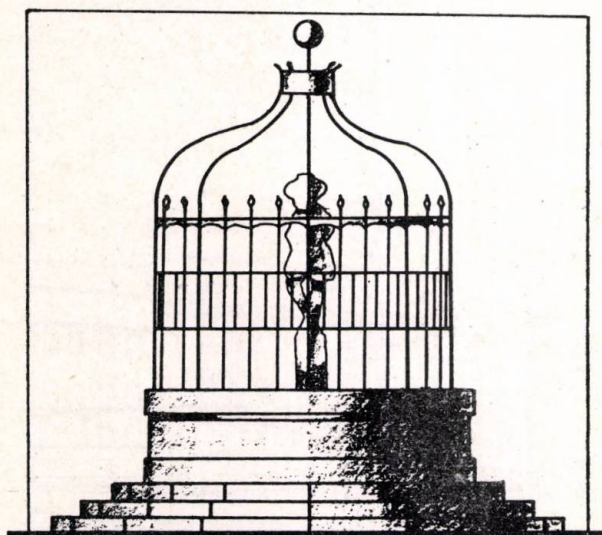
relor din trecut.

Singurul lucru pe care îl putem face este să suprapunem textului inițial, textul nostru, să facem o scriitură peste scriitură, adică un PALIMPSEST.

CĂTĂLIN BERZA
ADINA ALEXIU

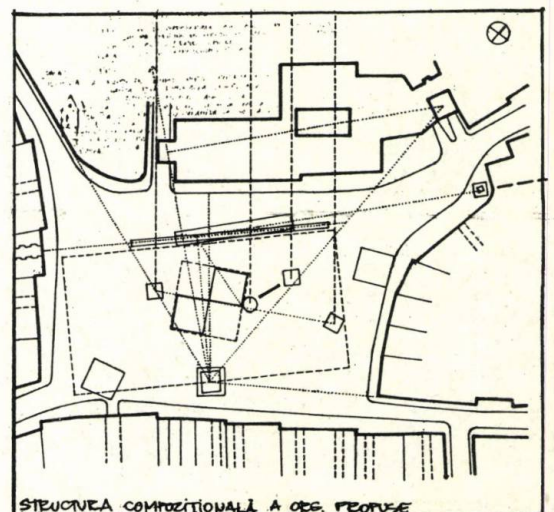
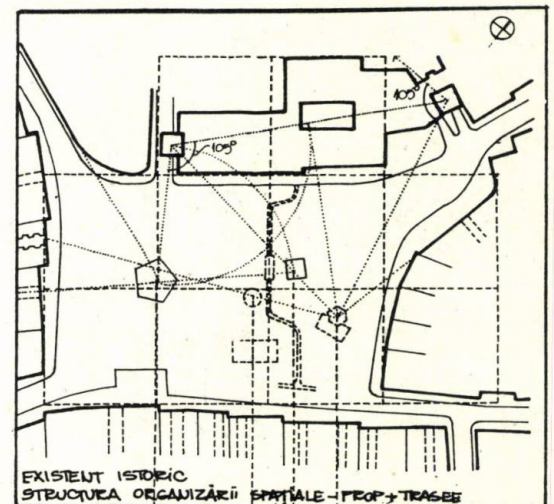
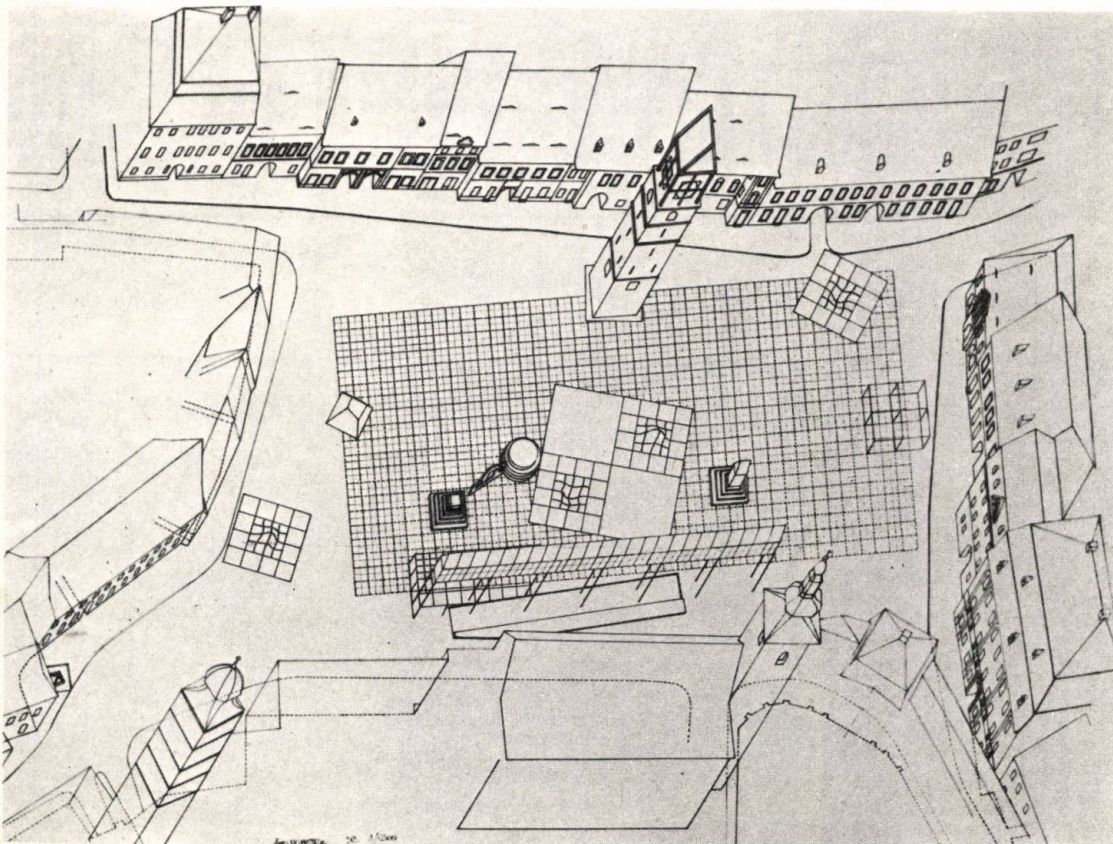
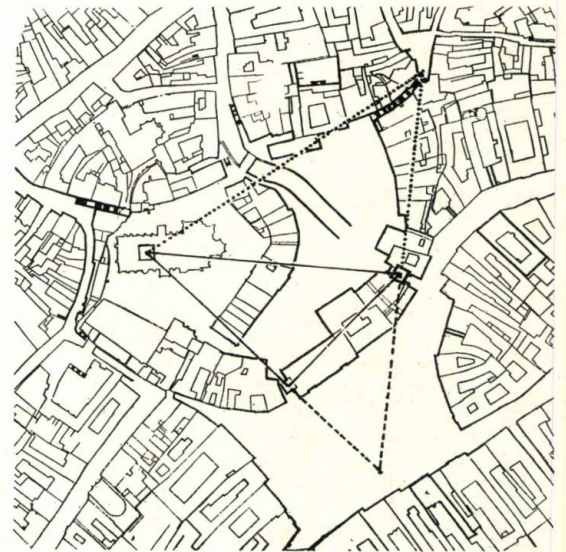
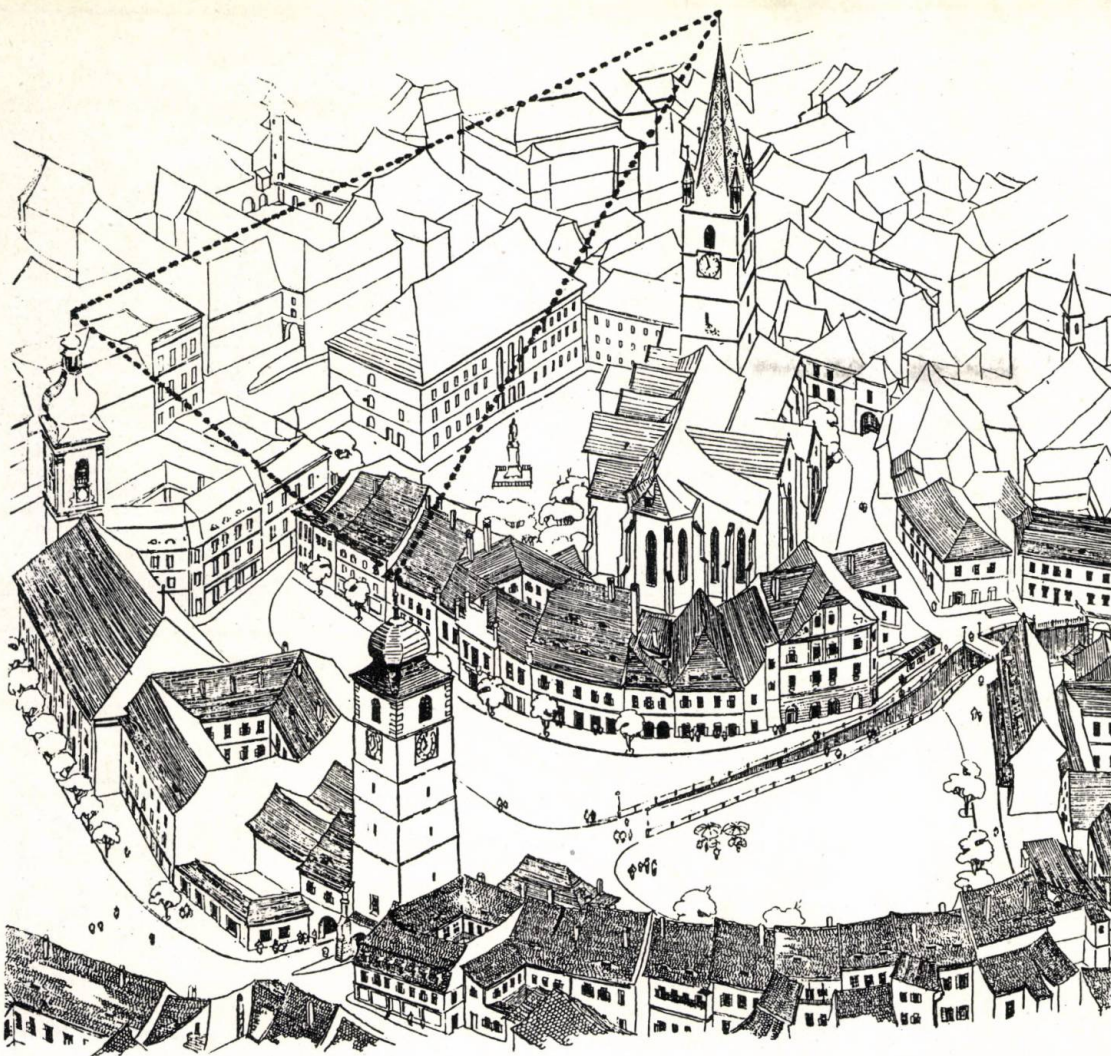
PREMIUL I

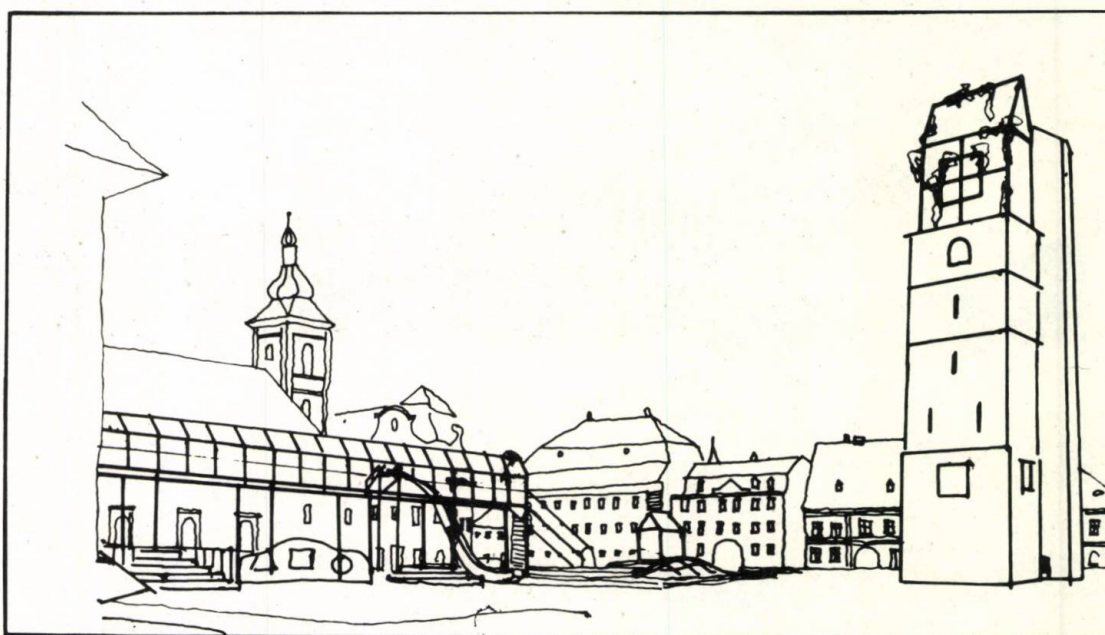
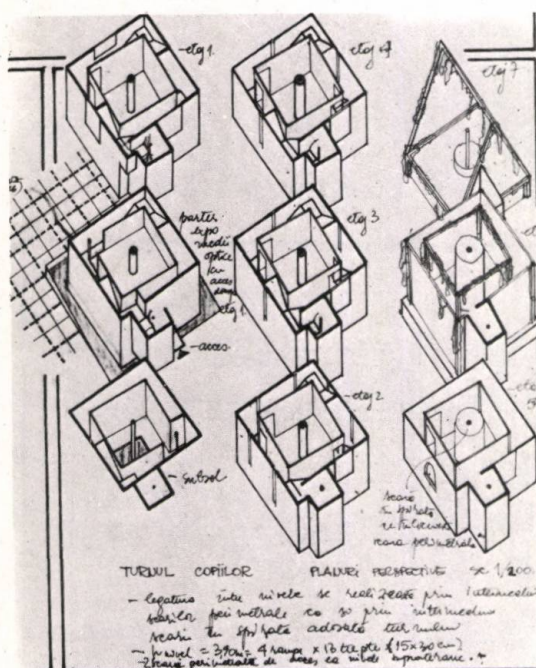
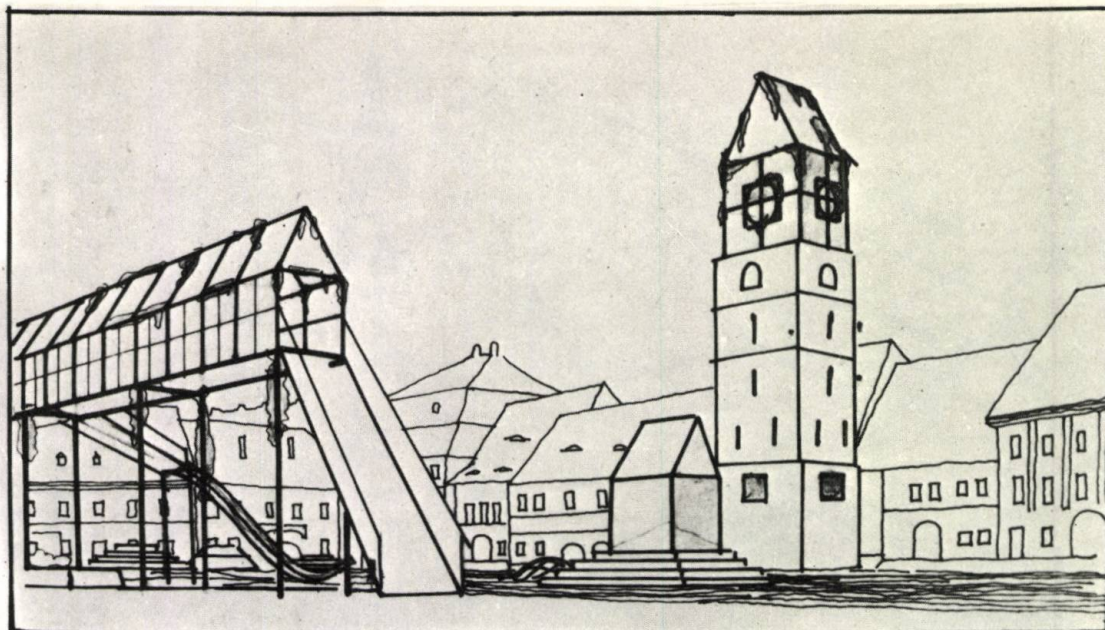
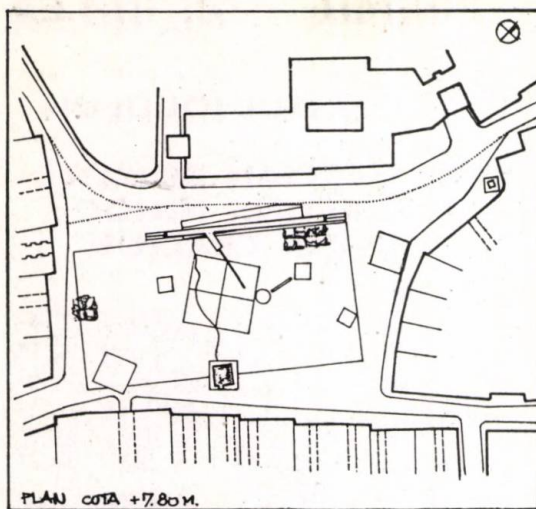

PREMIUL AL II-LEA

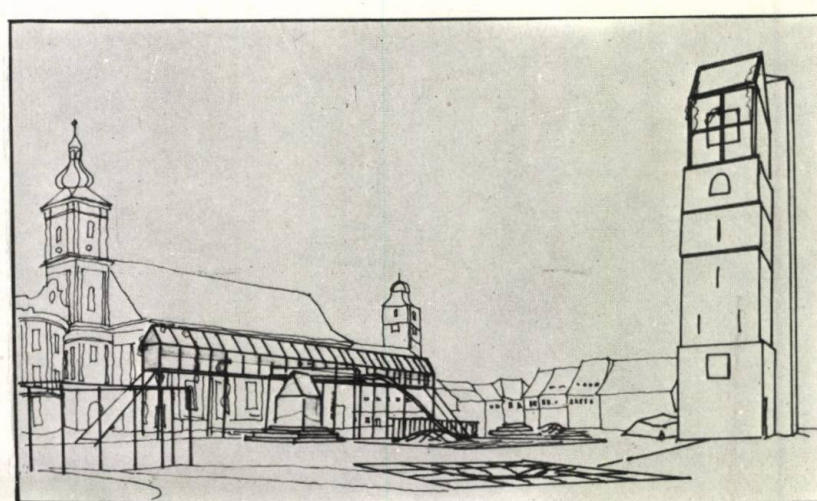
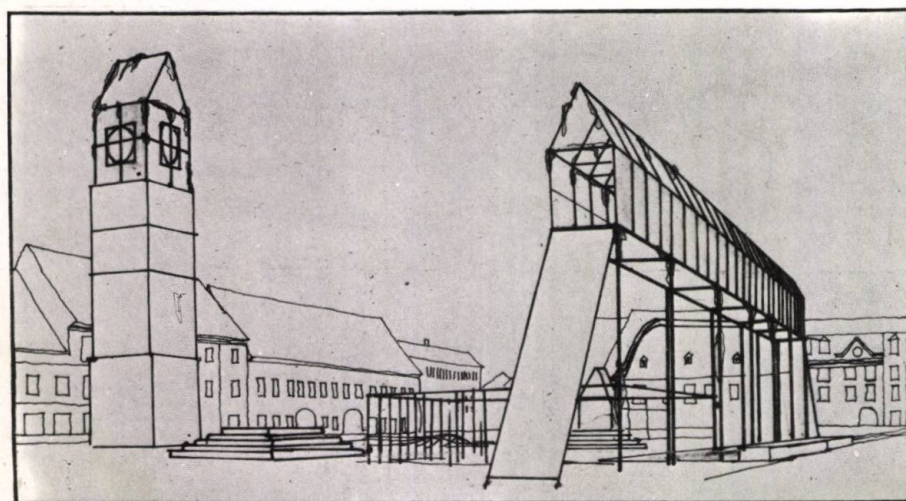
MOTTO: «SPAȚIUL JOCULUI»

AUTORI: **MARCIAN ROMAN**
CRISTINA MIHOC
DIANA CRĂCIUN

PREMIUL AL II-LEA

MOTTO: «EXPERIMENT GOTIC»

AUTORI: MARCEL CRIȘAN

MONICA ALEXANDRESCU

COLABORATORI: DIANA ZUBAC
ANCA OPREA

Trebuia să fie un dom sau o catedrală, ceva măreț oricum, expresie a spiritului civic, a comunității, a unității breslelor, a puterii cetății; dar, n-a fost să fie!

E un fragment, doar. Dar, în felul lui, e mai mult decât un întreg, pentru că imaginația fiecăruia dintre noi întregeste simbolul.

Piața este «camera mare», de primire, a orașului, în care se întâlnesc și respiră coridoarele, în care dialoghează câteva

din odoarele urbei, parte din gloria și bogăția orașului de altădată.

Există, în acest oraș, o ordine interioară sub aparența întâmplătorului. Spațiul e:

tensionat — structură (organic),
vigoare constructivă — structură (constructiv),
puterea și unitatea cetății — structură (simbol).

Apare necesară structura ordonatoare modulată și, pentru că perioada de maximă înflorire trecută a orașului a fost cea gotică, piața aceasta va fi și ea un simbol de factură gotică.

Proiectarea s-a bazat pe context, la două paliere: o aplicație analitică a ideii și una vizuală. Conceptul de piață în oraș și analiza ecranelor pieței au furnizat punctele de plecare pentru explorări spațiale și geometrice. Focarul va include o statuie, reprezentând una din personalitățile de frunte ale istoriei cetății, N. Olahus, Th. Altenberger, Gh. Lazăr, precum și *fântina*, o succesiune de pinze de apă, fragment din piriul care, altădată, traversa piața.

Structura face o mediere între aceste obiecte și piața, le pune în valoare, atrăgând și incitând trecătorul să participe

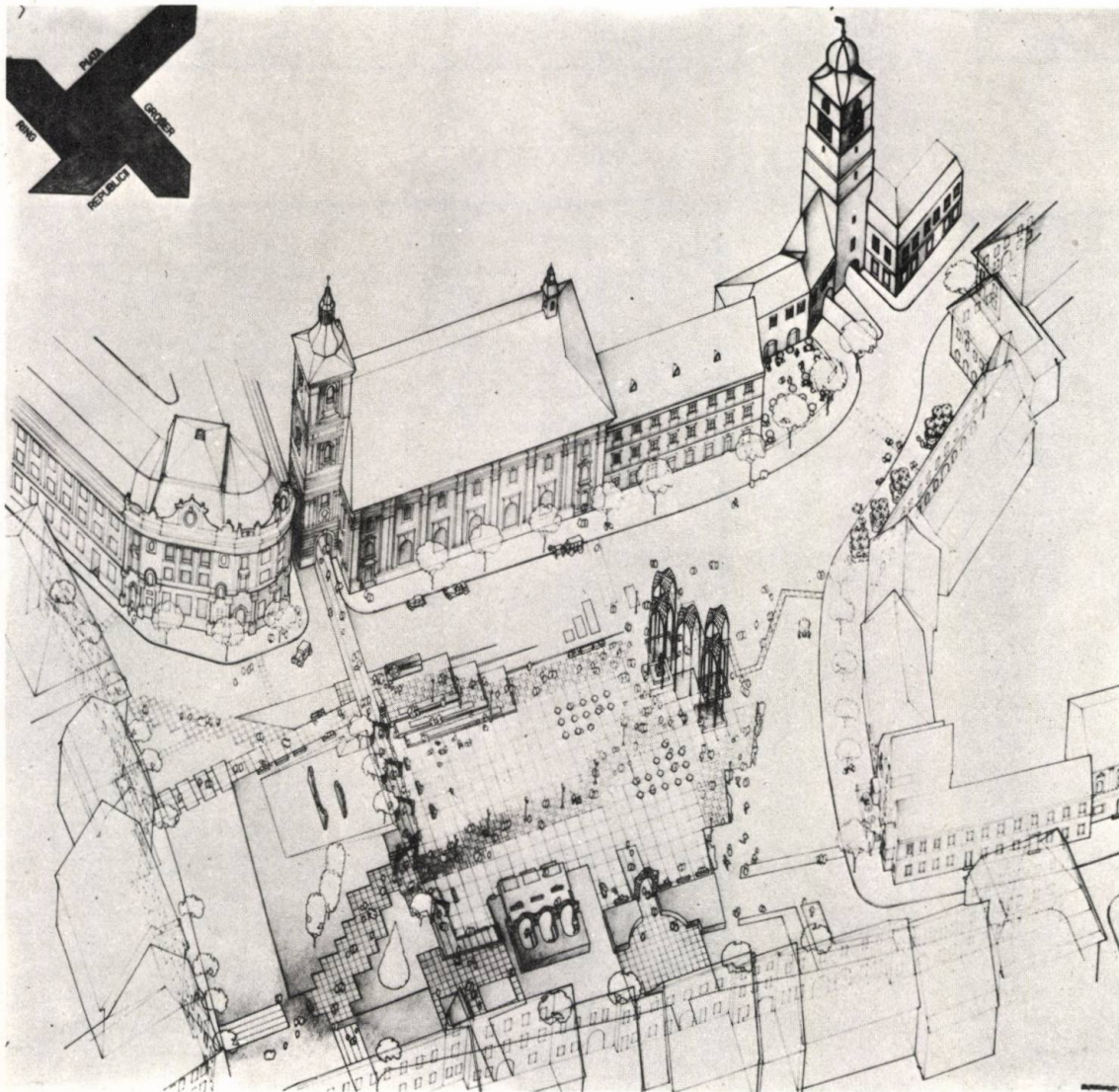
la spectacolul lor. E o vitrină, în care sînt păstrate amintirile.

În compunerea și în expresia ansamblului dominant, localnicul regăsește valori și motive familiare. Parcursul e proiectat să conducă vizitatorul, secvențial, către punctele de interes ale pieței, e o suită de perspective și de unghiuri, într-un context variat. Organizarea planului răspunde acestei cerințe, fără o impunere a circulației. Pasajele, scările și rampele au rol dinamic. În timp ce parcursul oferă această experiență, gotică, zonele adiacente sînt reflectare a vecinătății imediate.

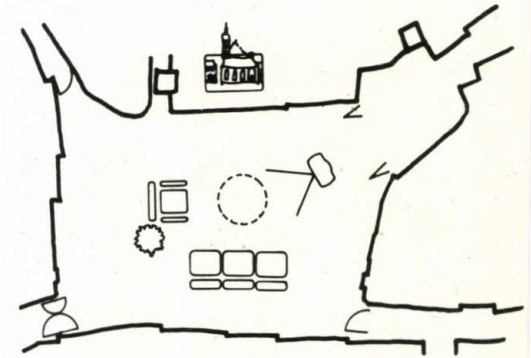
În fapt, propunerea e un cadru pentru manifestarea spiritului locului, în intenția de a reda rolul de protagonist peisajului urban.

Arh. MARCEL CRIȘAN

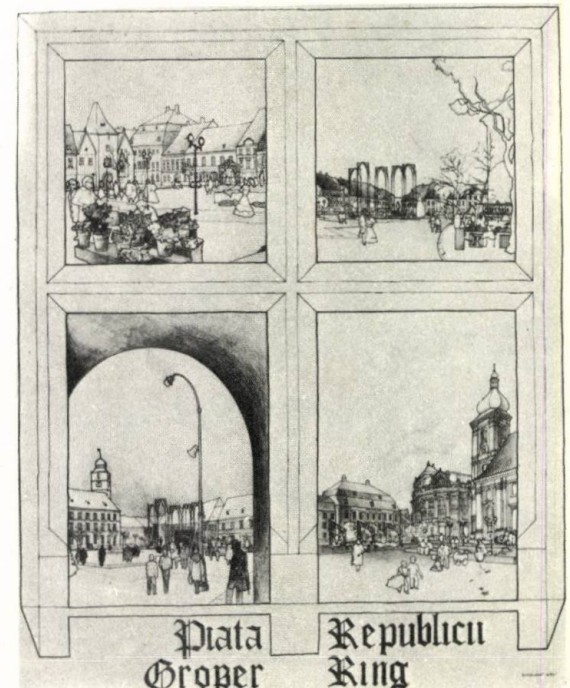
Stud.-arh. MONICA ALEXANDRESCU

*Situl e o suprafață de factură istorică.
Piața Republicii / Groper Ring e camera mare, de primire a orașului, în care se întâlnesc și respiră coridoarele. Aici dialoghează câteva din coridoarele urbei, parte din gloria și bogăția orașului de altădată.*

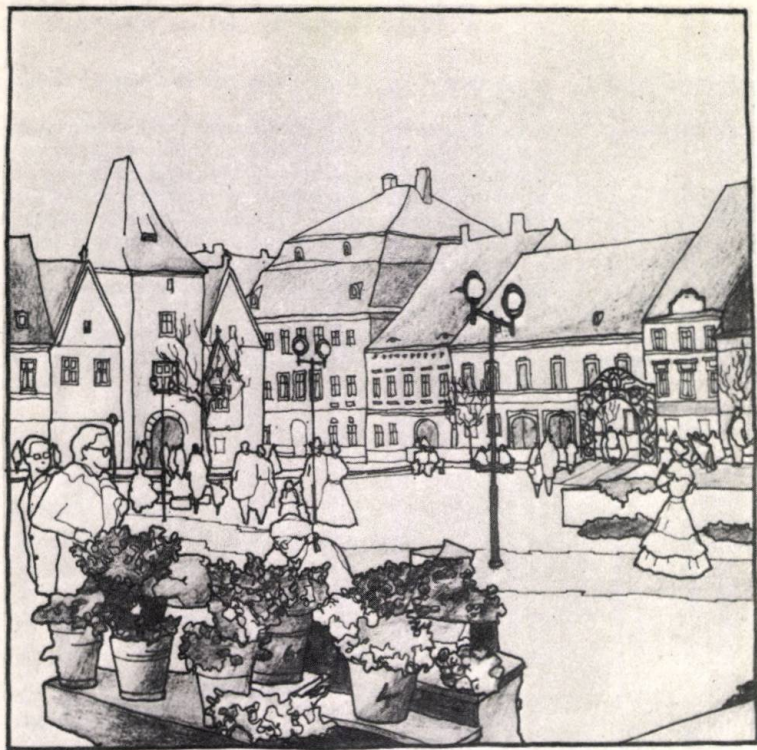

„O POSIBILĂ MOBILARE URBANĂ”

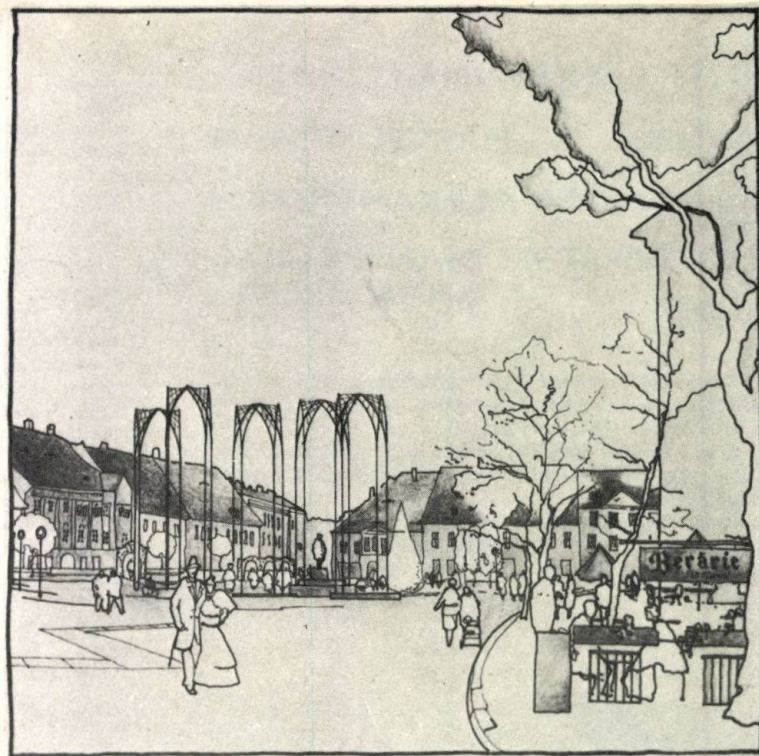

Piața
Groper

Republicii
Ring

PREMIUL AL III-LEA

MOTTO: «ÎN AFARĂ DE CONCURS»

**AUTORI: ȘTEFANIA CUREA
ADRIANA HORNEA
FLORIN NEAGOE**

Am urmărit desăvîrșirea caracterului gotic al pieței:

- Prin restaurarea caselor vechi, semnificative atât pentru valoarea lor proprie, cit și pentru importanța pe care o au în completarea cadrului (Casa Lutsch)

- Prin restructurarea, în acest spirit, din punct de vedere estetic, constructiv sau funcțional, a vechilor prezențe din piață (statuia Sf. Nepomuk, fîntîna, «garda principală»)

- Prin elementele nou propuse, care, fie perceptiv (diagonala-galerie), fie simbolic («arcul voltaic» subteran), pot sugera posibilitatea unei abordări specific medievale.

Constituirea actuală a pieței scoate din scară goticul civil valoros — existent sau propus prin restaurare —, care necesită o privire de aproape.

Se propune, astfel, un element — galeria-diagonală (4) — drept suport al compoziției bipolare din piață, care ierarhizează fluxurile de circulație (diagonala), integrează zona în viața socială a cetății (galeria) și restructurează spațial ansamblul. De asemenea, se propune redimensionarea elementelor principale — dominantă verticală, voliera pentru porumbei (1), dominantă orizontală, fîntîna (2), care, prin dialogul elansare-suprafață, static-dinamic, accentuează compoziția bipolară. Aceste elemente constituie polii, între care se desfășoară și prin care se ajunge la arcul, din subteran, al «Muzeului Goticului». Traseul galeriei muzeului subteran simbolizează arcul voltaic născut între poli, iar prezența lui transcende în piață, prin parabola a cărei curbă se deschide spre latura de nord și după traectul căreia sînt dispuse și determinate, ca valoare, obiectele.

Elementele socio-integratoare ale pieței sînt: pavilionul (3), galeria superioară a diagonalei (4) și amfiteatrul

organizat central (5), introvertit și avînd nivelul de călcare la cota celui original al acestui spațiu.

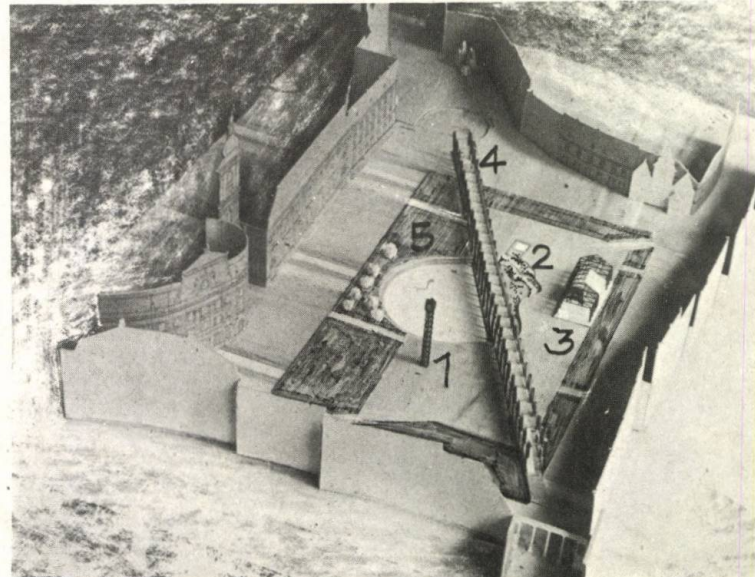
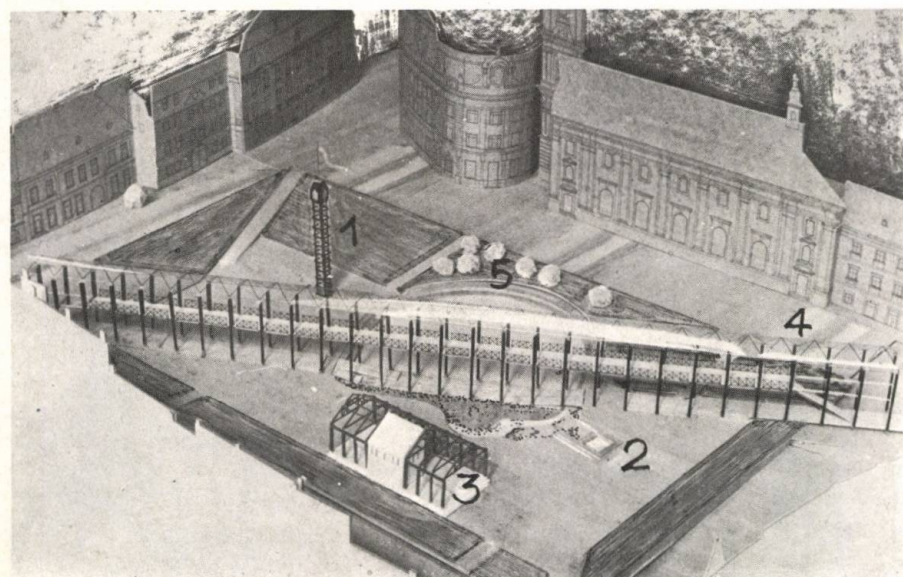
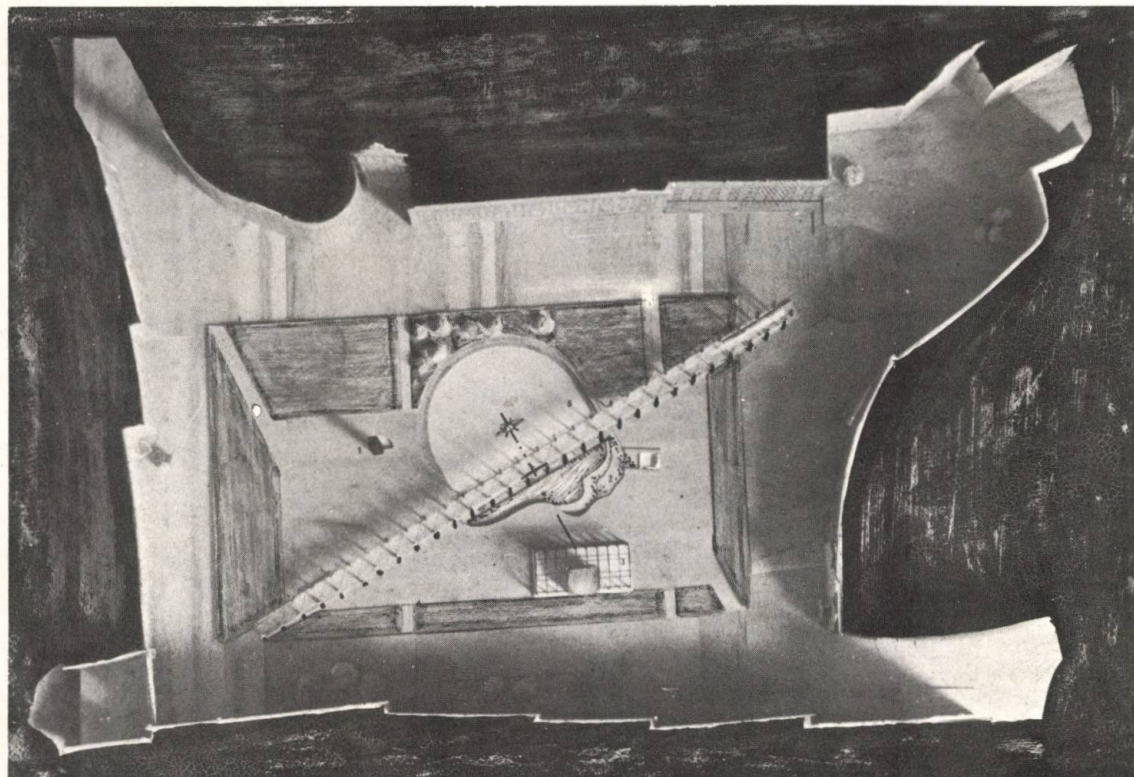
În plan orizontal, amplasarea obiectivelor, restructurate funcțional (pavilionul) și formal (voliera, fîntîna), păstrează cu aproximație locul vechilor fundații, apelînd la memoria istorică, netulburată, a cetății.

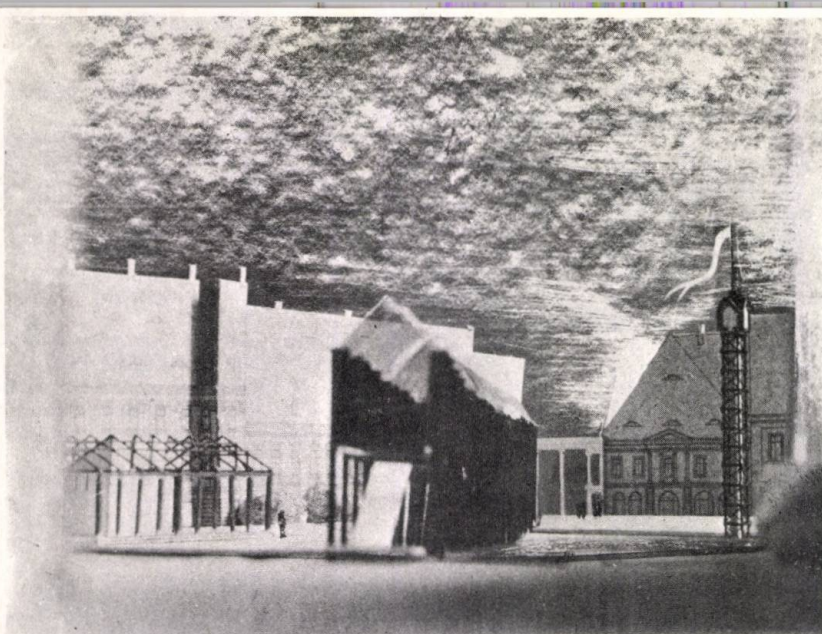
În plan vertical, ideea concretizării spațiale a stratificării istorice continuă ființea în cele trei straturi fundamentale:

1. Stratul-geneză al goticului mitic — «Muzeul Goticului» subteran

2. Straturi determinate istorico-documentar; se presupune efectuarea unei prospecțiuni arheologice, descoperindu-se nivelul inițial de călcare al pieței, pe care se așează «sfatul cetății» (amfiteatrul) și, apoi, se suprapun, istorico-cronologic, straturile și celelalte obiecte propuse — fîntînă, casa gării, statuia, parcul

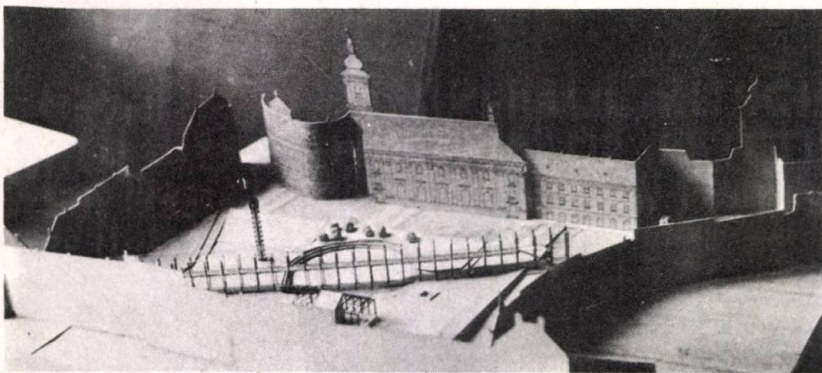
3. Stratul-propunere, diagonala-galerie, avînd în vedere îmbunătățirea calităților funcționale, sociale și estetice, ale pieței (după principiile compoziționale ale evului de mijloc)

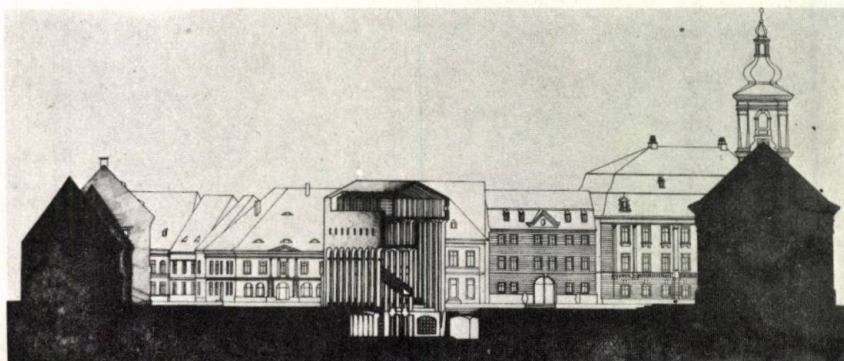
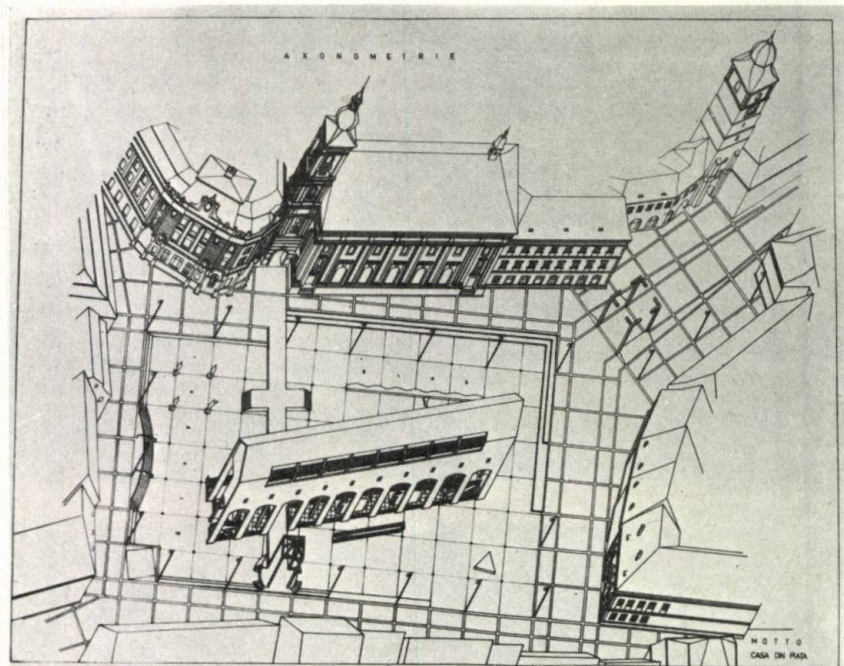
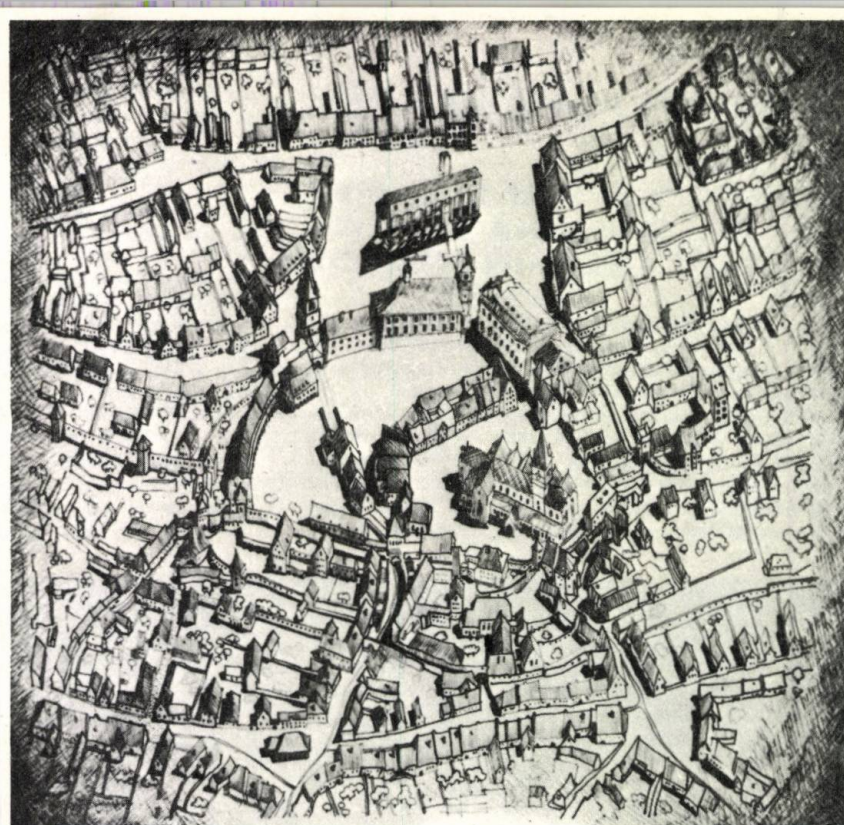
loc).

Dorim, prin restaurarea policromă a fronturilor și prin propunerile făcute — concavitatea spațiului, policromia și caracterul elementelor propuse —, să recreăm o atmosferă intimă, veselă, amintind de târgurile ce se desfășurau în piața

comercială, periferică, de altădată.

ȘTEFANIA CUREA
ADRIANA HORNEA
FLORIN NEAGOE

MOTTO: «CASA DIN PIAȚĂ»

AUTORI:

CONSTANTIN CIUREA

ROXANA CIUREA

MARIA BUCUR

MANUELA MANUCHEAN

MENȚIUNE

care e prea departe de inima pieței ca să fie asimilat de simțurile trecătorilor. Îmi dau seama că piața trebuie să-și concentreze forța de atracție spre spațiul ei interior, care, deocamdată, nu există. Acest spațiu mi-l imaginez doar delimitat, nu închis, sugerat printr-un portic, printr-o arcadă, refugiul fizic și, de ce nu, și spiritual. E un spațiu în spațiu, care apropie și totodată desparte, un simbol al pieței, piața drept ceva construit nu ca un vid cum ne-am obișnuit să o vedem.

Piața mare nu mai e un spațiu pustiu, prin care trec oamenii grăbiți, nu mai este un culoar spre alte obiective, ci e ea însăși casa, la care vin oamenii, dornici sau constrinși pînă la urmă să participe la viața ei, fie pro, fie contra, dar

nu nepăsători. E o casă cu toate ferestrele deschise, spre zidul vechi de clădiri medievale al Ringului, prin care penetrează aerul istoric. Orientarea casei paralel cu axul turlelor pieței și perpendicular pe direcția de pătrundere dinspre Piața Mică, asigură continuitatea vizuală a spațiului.

«Casa» am dorit-o ca prezență neutră, pe care totuși o percepi cu rol de catalizator în spațiul general al pieței.

CONSTANTIN CIUREA
ROXANA CIUREA
MARIA BUCUR
MANUELA MANUCHEAN

Cînd am văzut această piață, am simțit-o părăsită, în ciuda citorva bătrîni așezați pe băncile din jurul rondului de flori, mobilînd un spațiu a cărui memorie chema, parcă, amintiri pierdute în timp. M-am îndreptat spre centrul pieței, sprijinit de un toiag imaginar, cu care voiam să o măsoar, dar privirile îmi scăpau spre prea mult cer. Ar trebui...

O străbat, dar vidul din ea mă copleșește, nu pot să o simt și mă retrag lîngă turnul catedralei, unde e bine, e foarte bine.

Nu vreau să fiu un trecător grăbit, care nu are timp și motiv să privească. Graba și obișnuința trebuie să se oprească în ceva care să mă ajute să stăpînesc spațiul.

Catedrala, deși e puternică, e austeră, pustie. În jur, văd case primitoare. Aș acoperi totul cu o plasă cu ochiuri dese, prin care să străbată cîteva raze de soare. Aș aduce mulți oameni să vadă, să populeze; vreau să ofer ceva. Încerc să redau colțuri știute: sap o groapă, înalt o pasarelă... un pasaj al scărilor... un «pod al minciunilor»...

Spațiul pieței, cu o secțiune pe care am găsit-o nefavorabilă, a intrat în conștiința sibienilor, ca o senzație de încercuire (Ring), centrifugat prea puternic, spre perimetrul

